

minerer eller er betydelige. Som OECD formulerer det: »Det giver fare for, at mange konkurrencebegrænsende aftaler undgår efterprøvning, fordi bevisbyrden ligger hos konkurrencemyndighederne« (rapporten s. 74).

Derfor bør bevisbyrden vendes, så det er aftaleparterne, der skal bevise, at aftalen er samfundsmæssigt fornuftig. Eventuelt kan de søge forhåndsgodkendelse, jf. bemærkningerne til beslutningsforslagets punkt 4. Der er ikke tale om, at firmaerne »underkastes« omvendt bevisbyrde; det kan de nemlig undgå ved helt at undlade at indgå aftaler.

Ad 3

Der gælder forbud i alle EF-lande og nordiske lande bortset fra Norge, Holland Storbritannien, Tyskland og Danmark. Derfor kunne der være grund til at indføre et generelt forbud i Danmark.

Ad 4

I alle lande i EF og Norden, bortset fra Irland, Hol-

land, Norge og Danmark, kan der administrativt pålægges bøder.

OECD påpeger, at den præventive effekt af den nuværende lovgivning reduceres af mangelen på mulighed for at straffe firmaer, der foretager sig noget, som man senere finder ud af har skadelige effekter på konkurrencen. Som OECD rigtigt skriver: »Der er derfor ingen finansielle omkostninger ved at deltage i (konkurrencebegrænsende) aftaler, indtil man beordres til at stoppe« (rapporten s. 74).

Der bør altså indføres bøder, der er større end den økonomiske gevinst, der opnås ved ulovlige aftaler m.v. Firmaer, der påtænker at indgå aftaler, bør have mulighed for at få disse forhåndsgodkendt mod betaling af sagsomkostningerne, jf. de tilsvarende bestemmelser i skattelovgivningen.

Ad 5

I stigende grad behandler Konkurrencerådet forhold, der berører den offentlige sektor. Der er derfor behov for, at rådet rummer medlemmer med indsigt i denne sektor.